

Pokorni Zoltán emlékművekről, a bulvárról és a kontroll nélküliség veszélyeiről

„Nem becsülném le az ellenzéket”

Hosszabb távon erősíti a kormányt a jobboldal gazdasági háttországaival vívott harc a Fidesz alelnöke, **Pokorni Zoltán** szerint. Úgy véli, az emlékezetpolitikai csatákban saját démonainkkal hadakozunk, ezért megnyugvást csak az idő és a nagylelkű gesztusok hozhatnak.

ZSUPPÁN ANDRÁS | itthon@hetivalasz.hu

– Váratlanul bulvárosra sikerült az önkormányzati választási kampány. Mit szólunk hozzá, hogy Falus Ferenc úgy próbál ismertséget szerezni, hogy nyakon önti magát egy vödör hideg vízzel?

– A baloldali főpolgármester-jelölt talán nem mérte fel, hogy az internetes médiában egy-egy kampánynak nagyon rövid az életciklusa, és ha valaki egy kezdeményezéshez két héttel később csatlakozik, akkor az már nem menő, hanem ciki. Ami *Bill Gates* esetében augusztus közepén még érdekesnek tűnt, Falus Ferencnek augusztus végén már nem áll jól. Az éles szemű megfigyelők más különbségeket is észrevehettek, de legyünk jó szándékúak, és magyarázzuk a kudarcot ezzel az alapvető törvényszerűséggel.

– A politikában nem működik a „mindegy, mit, csak beszéljenek rólam” bulvárlogikája?

– A modern politikában az ezredforduló óta egyre inkább mindenhatóvá válik a rövid üzenetekre építő kommunikáció és egyfajta populizmus. Mindez nagyrészt az internetnek és a közösségi médiának köszönhető, mivel soha korábban nem fogyasztottak ilyen sokan közéleti híreket. Tömegek jutnak hozzá ingyen olyan tartalomhoz, ami korábban az elit kiváltsága volt. Az optimisták szerint ez a tömeget műveltebbé és tájékozottabbá teszi, a pesszimisták szerint ez a politika mindennapjai süllyednek le a bulvárújságokban megszokott szintre.

– Celebbé kell válnia a profi politikusnak is?

– A politikusok speciális celebek: nem kell, és talán nem is szerencsés, ha a mindennapjaik, privát életük összes

intim részletét megosztják a nyilvánossággal, ahogy ezt néhányan mégis megteszik. A sztárkultusz azonban része a nyilvánosságnak, sőt az egyik legfontosabb politikai identitásképző erő. A másik összetartó erő – amit én nem szeretek – a közös ellenségkép; akkor már inkább a sztárkultusz támogatom.

– Vágó István az ön kerületében indul, az aktfotóiról elhíresült Bálint Antónia a Fidesz jelöltje Angyalföldön. Nem a politika leértékelődését jelzi a celebek szerepeltetése?

– Ugyanúgy joga van részt venni a helyi közösség ügyeinek intézésében egy volt televíziós játékmesternek vagy egy szépségkirálynőnek, mint egy pedagógusnak, egy jogásznak vagy egy villamosmérnöknek. Az egyenlő elbírálás joga celebnek titulált polgártársainkat is megilleti. Inkább örülök, hogy ismert emberek érdeklődést mutatnak a helyi politika iránt, amit gyakran szokás csúfnak, romlottnak, korruptnak bemutatni – többnyire igazságtalanul.

– Vágó István bejelentette: a választást a politikusi karrierje kezdetének tekinti. Veszélyes ellenfélnek tartja?

– Vágót a televízióból megismerve – bár ez sokszor csalóka kép – el tudom képzelni, hogy listáról bejutva a hegyvidéki önkormányzat hasznos tagja legyen, ugyanakkor a szórólapján olvasható felvetései felhívják a figyelmet, hogy a helyi közügyek intézése igényel némi hozzáértést vagy legalább tájékozottságot. Hogy egy példát mondjak: amikor a Demokratikus Koalíció az Apor Vilmos téri „betonbunker” felszámolását tűzi a zászlajára, nem tudom, tisztában vannak-e vele, hogy ez az épület soha nem volt az önkormányzaté, a katolikus egyház tulajdona. Az egyházon belül régóta vita folyik a jövőjéről, mivel sokan szeretnék, ha fel-

épülne *Makovecz Imre* vázlattevéként hátrahagyott utolsó temploma, a „magyar Sagrada Família”, a bíboros úr viszont egy közösségi centrumot szeretne itt létrehozni. Az önkormányzat mindkét elképzelést támogatni tudja, de nem a mi tisztünk dönten. A többi felvetés kapcsán ugyanígy végigvehetnénk a tényekkel köszönő viszonyban sem lévő ötleteit.

– Az ellenzéki szórólapokon és az országos hírekben is sokszor szerepelt a Normafa ügye. Letettek a síközpont tervéről?

– A Demokratikus Koalíció szlogenje, hogy „ne legyen a Normafa a Hegyvidék stadionja”, alaptalan riogatás, amivel szerintem ma már keveseket lehet megtéveszteni. Akárcsak Falus Ferenc vödörös akciója esetében, ezúttal is fontos az időzítés. Egy éve talán többen bedőltek volna neki, de mára a kerület lakói számára világossá válhatott, hogy a páratlan szépségű terület természeti értékeit megőrző rehabilitációt tervezünk. Valóban volt olyan fázis, amikor a sportszövetségek javaslatára megvizsgáltuk, lehet-e nemzetközi versenyek lebonyolítására alkalmas pályákat kialakítani a Normafánál, de az ellenzők engem is meggyőztek, hogy ilyen hosszú pálya nem építhető. Kisebb, a gyerekek számára alkalmas tanuló pálya vagy a délutáni szabadidős síelésre alkalmas pálya azonban lehet a Normafánál, ahogy a múltban is évtizedekig volt ilyen.

– A következő években Budapestnek jóval kevesebb uniós forrás jut. Az önkormányzatoktól sok hatáskört, intézményt átvett az állam. Nem túl szűk pálya a polgármesterség?

– A vágyakhoz, tervekhez képest természetesen sosincs elég pénz: egy közösségnek mindig több álma, szán- ➤

» déka van, mint amennyit meg tud valósítani. Én nem félek attól, hogy projektek, beruházások nélkül maradjunk: a magyar költségvetés alapvetően egyenesben van, a gazdaság növekedése reményt keltő, és a Hegyvidék szerencsére a módosabb városrészek közé tartozik. Fegyelmezett gazdálkodással a legfontosabb célok továbbra is elérhetők. Ami az intézményeket illeti, az önkormányzat az oktatásért továbbra is felelősséggel tartozik. Nemcsak arról van szó, hogy jövőre hároméves kortól minden jelentőzőnek biztosítani kell az óvodai férőhelyet, hanem az iskoláinkra is ugyanúgy odafigyelünk, mint korábban. A Tamási Áron Általános Iskola bővítésével a kerület gyakorlatilag egy vadonatúj iskolát épít fel. A tartalmi reformjainkat is folytatjuk, hiszen hét éve az országban elsőként kezdtük el a határon túli osztálykirándulások támogatását és a mindennapos testnevelést, amit van, ahol már 10 évfolyamon működtetünk, de idesorolhatom az önkéntes alapon szervezett szociális diák munkát is. Ezek a programok jelentős többlettámogatást igényelnek az önkormányzat részéről.

– **Korábban ellenezte az iskolák teljes államosítását. Igazolta az idő az állományait?**

– Az iskolák állami kézbe vétele új helyzetet teremtett, aminek tapasztalatait a kormány most vonja le. Ha jól tudom, jelentős korrekciót terveznek. Ezt helyesnek és szükségesnek tartom. Sokan előre felhívták a figyelmet, hogy egy olyan mamutintézmény, mint a KLIK, rendkívül lassú lesz, és súlyos „súrlódási veszteségeket” képes előállítani.

– **Mit lehet tenni? Az egész államosítást nem lehet visszafordítani.**

– Én sem gondolom, hogy az oktatásügyet újból 3200 önkormányzat kezébe kellene adni. Meg lehet azonban erősíteni, sőt dominánssá tenni a megyei szintű irányítást, és nagyon fontos a 198 tankerület önálló döntési jogkörének, autonómiájának fokozatos szélesítése. A tankerületek megfelelően kezelhető és átlátható szervezeti egységeket jelentenek.

– **A XII. kerületben régóta nincs komoly ellenzék. Hogyan hat – akár**

Fotó | Alpek Orsi

országos szinten – a kontroll hiánya egy politikai erő mentalitására?

– Nem becsülném le ennyire az ellenzékét. Még ha a számbeli súlyuk csekély is, megszólalásaik száma, élessége nem csökkent, továbbra is vehemensen bírálják a kormányoldalt. Ahhoz, hogy üzeneteikre egy kormánypárt nyitottabban tudjon reagálni, szükséges lenne, hogy kevésbé érzelmvezérelten, kevesebb gyűlölettel közvetítsék ezeket, mert így nehéz

---

„Rajtunk múlik, hogy ne legyen törvény abból, ami a klasszikus vicc szerint »pillanatnyilag jó ötletnek tűnt«.”

a tartalomra odafigyelni. A Hegyvidéken az önkormányzatban olyan politikai kultúrát sikerült meghonosítani, melyben az ellenzéki képviselők jó javaslatait be tudjuk építeni a munkánkba. Országos szinten ennek már jóval kisebb az esélye. A kétharmados többségnek óriási a felelőssége, mert amit ma elhatározunk, holnap normává, törvénnyé, költségvetési sorrá emelkedik, és csak a saját megfontoltságunk, a józan önkorlátozás jelentheti a szük-

séges féket. Rajtunk múlik, hogy ne legyen törvény abból, ami a klasszikus vicc szerint „pillanatnyilag jó ötletnek tűnt”.

– **Egyes elemzők szerint a jobboldalon belülről kerültek azok a konfliktusok, amelyek máskor a pártok között szoktak megjelenni. Ezzel lenne magyarázható a kormány és a gazdasági háttország nem könnyen érthető összetűzése?**

– Ez részben mindig így történik, ha egy párt kormányon van, hiszen a különböző érdekcsoportok, gazdasági szereplők mindig a kormánypártnál lobbiznak. A sajtó számára az untilg kormány–ellenzék-vitáknál mindig sokkal érdekesebbek azok a nézeteltérések, amelyek egy politikai közösségen belül mutathatók ki. A kormányt támogató csoportokon belül vannak olyan magyar üzletemberek vagy nagytőkészek, akiknek a Fidesz és Orbán Viktor iránti elkötelezettségét senki nem vonhatja kétségbe, de nyilvánvalóan saját üzleti érdekeik és szempontjaik is vannak, míg a kormány másfajta társadalomkép szerint szervezi a munkáját. A sokat emlegetett belső konfliktus szerintem erre vezethető vissza. Ha például a kormány meghirdetett célja a kis- és középbirtokok támogatása, akkor nem térhet el tőle abban az esetben sem, ha a támogatások maximálása érzékeny vesz-

teséget jelent a Fideszhez közelinek mondott nagyvállalkozóknak. A kormánynak szerintem erénye, hogy akkor is kitart az elvei mellett, ha ezzel éppen egy fideszesnek mondott körnek okoz érdeksérelmet.

– **A jobboldali közönség ugyanakkor nem szokott hozzá ilyen súlyú belső nézeteltérésekhez.**

– Minden konfliktus fájdalmas, emberileg nyilván kellemetlen, a súlyát egyáltalán nem becsülném le. Ugyanakkor hosszabb távon erősíti a kormányt. A baloldali sajtó számára pedig végképp értelmezhetetlen, hiszen évek óta maffiaszerű szervezeti működéssel vádolják a Fideszt, ahol a háttérből mindent egy titokzatos gazdasági holdudvar irányít. Most kiderült, hogy tévedtek, és bonyolult, puccsista magyarázatokat szőnek a fejlemények köré. Holott csupán arról van szó, hogy a kormány nem úgy működik, ahogy ők elképzelték.

– **Az első nagyobb emlékműbotrány a XII. kerületben zajlott a turulszobor körül. Milyen tanulságai lehetnek**

az esetnek, ha a megszállási emlékmű körüli hercehurcára gondolunk?

– Az akkori eset valóban jól modellezte, amit nagyban most átélhattunk a Szabadság téri emlékmű miatt. Ezek a viták soha nem magáról a tárgyról, a szoborról szólnak, hanem a társadalom egyes csoportjaiban mélyen élő félelmekről. És ezek a félelmek akkor is léteznek, ha más csoportok számára irracionálisak, érthetetlenek. Ezért ezekben a helyzetekben fura módon mindenkinnek igaza van, de ugyanakkor senkinek nincs teljesen igaza. A jobboldal a turulmadarat ábrázoló világháborús emlékmű esetében rávetítette *Demszky Gáborra* a félelmét, hogy a baloldal és a liberálisok el akarják venni a történelmünket, a nemzeti jelképeinket, meg akarnak fosztani az identitásunktól. Demszky és a fővárosi szocialisták pedig úgy érezték, a jobboldal tisztára akarja mosni a Horthy-korszak bűneit, el akarja fedni az akkori magyar állam nyilvánvaló felelősségét a gyilkosságokban. Ugyanez történik most is. A jobboldal úgy érzi, az áldozati

státusz „örökölhetőségével” az örök bűnösség bélyegét akarják rásütni a nemzetre 1944 eseményei miatt. Mindenki a maga félelmeit vetíti ki a másikra, démonokkal, fantomokkal csatáznak.

– **Hogyan lehet feloldani az ilyen görcsöket?**

– Nem hiszek benne, hogy a történeszek patikamérlegesen kimért megállapításokkal, grammra kimért definíciókkal meg tudják gyógyítani a félelmeket. Talán az idő és a nagylelkű gesztusok képesek erre. Ezért fontos, hogy 1998 és 2002 között egy jobboldali konzervatív kormány kezdeményezte a holokauszt-emléknapot.

– **Kertész Imre kitüntetése is nagylelkű gesztus volt, mégsem látszott a fogadókészség.**

– Sosem megy olyan egyszerűen, hogy egymás tenyerébe csapunk, és megállapodunk. Egyszer egy fizikaprofesszortól hallottam, hogy a tudományos igazságok kihalásos alapon dőlnek el: egy idő után az eltérő tanokat egyre kevesebben hirdetik. A gesztusok súlyát és értelmét is az idő dönti el. ■